

N:o 135.

Af Herr A. Andersson, från Kopparbergs län: Om afskrifning af frälseränta efter enahanda grunder, som för grundskatternas afskrifning blifvit föreslagna.

Ibland de större och viktigare frågor inom vårt land intager obestriddigt den om grundskatternas borttagande ett viktigt rum. Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 23 Juli 1869 har förvandlat grundräntor och kronotionde i penningar, men räntan åtföljer likafullt jorden. Det finnes äfven en annan skatt eller grundränta, för innehafvare af s. k. donationsjord eller rätteligen frälsekatte, der den ena grannen eller jordegaren i byn skall betala skatt till den andra, och denna skattegrund tyckes vara en ibland de mest orättvisa.

I en socken inom mitt kommittentskap äro några små, hemmansegare, som måste betala sådan skatt, utgående dels i kontant, dels i dagsverken och största delen i stigar kol. Som nu skogarne årligen minskas och kolprisen derigenom blifvit högre, så har denna skatt årligen stegrats, och för närvarande måste dessa små hemmansegare betala nära dubbelt så mycket som öfriga skattejordegare betala till kronan. Skulle nu hädanefter som hittills årligen räntan ökas, så är det sannolikt, att dessa hemmansegare måste öfverlemna jorden till egaren af frälseräntan. På grund af hvad jag nu anført, vågar jag nu föreslå att,

på samma grunder som Lars Perssons ifrån Westmanlands län vid denna Riksdag väckta motion om grundräntornas borttagande innehåller, rättighet till aflösning jemväl måtte tillkomma alla jordegare som betala frälseränta.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1872.

Anders Andersson
i Nyckelby.

N:o 136.